

Αἰρρου, Γράμμ. Σουλίου - Πάργης

Ἡπ. Χρ. 1, 151

Κι αἶρα

19. αι.

Οἱ Πρόεδροι Παίργης χραῖουν πρὸς τὸ Συναῖτον τῆς
ἑπτανήσου τῇ 18 Διθρίον 1803 ὅτι

« Ἡ παραδοσις τοῦ Σουλίου χανομένη ἐξούται ταῖς
ἡμέραις μαῖς ἐπεφόρτισε κίνδυνον φοβερόν Ἡ
παραδοσις αὕτη ἔχισε πρῶτον μερικῶς πρὸ ὀλίγων ἡμε-
ρῶν ταῦτα τὸ μέρος Κι αἶρα, καὶ τότε με' ὀλίγων εἶδα-
μεν ἔξαιτα εἰς τὰ σύνορά μας πλῆθος ἀνδρῶν 7ε καὶ γυναι-
κῶν καὶ παιδίων Σουλιώτες με' ξῶα αὐθεντικὰ καὶ
συνοδωμένοι με' προσταγὴν τοῦ ὑψηλοτάτου Βελη πασά

με' τὴν ὁποίαν μαί, ἐπρόσβαζεν καὶ ἡδύα τοῦ, δεχθούμην
 διδουλαί, τοῦ, καλοῦμαι καὶ καὶ αἶθε ἄλλην ἀταχμεῖαν βοή-
 θειαν. ἡμεῖς ὅμην προσωλημέτοι παύλοτε εἰ, ταί, βασιζι-
 μαί, διαλαχαί, καὶ οὕτω, ἀπώμην ἐρμηνευομένητοι ἀπο-
 εὐν ἐνλαμπρότατος μπέν καὶ ὅχι μόνοι δέ-
 εὐν, ἐδεχθήμεν, ἀλλ' ἀπώμην καυδημαρυνώ, τοῦ, ἀποδιώ-
 ξαμεν καὶ ὅσοι τὸ κατὰ δύταμιν τοῦ, ἀπομακρύν-
 ταμεν. ,,